

วัฒนธรรมไทยยุค 4.0: การใช้ภาษาของคนไทยในสื่อสังคมออนไลน์

Thai Culture 4.0: The Language Usage of Thai People in Social Media

ศิริทิพย์ เต็นดวง

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

sirintip2131@gmail.com

บทคัดย่อ

ปัจจุบันวิถีชีวิตของคนไทยเริ่มเปลี่ยนไปสู่ชีวิตดิจิทัลด้วยเทคโนโลยีที่เพิ่มมากขึ้น จำนวนคนไทยรุ่นใหม่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว มีความนิยมใช้สื่อสังคมออนไลน์ติดต่อสื่อสารอย่างแพร่หลายในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาสนทนาอย่างเร่งรีบในเวลาจำกัดของคนไทยสมัยใหม่ก็ยิ่งผิดเพี้ยนไปจากหลักภาษาไทย เพียงเพื่อช่วยให้การพิมพ์ง่ายขึ้น และเร็วขึ้น ค่านิยมในการใช้ภาษาไทยรูปแบบใหม่ที่เรียกภาษาไทยเน็ตเป็นเรื่องทันสมัย เกิดกระแสสังคมที่เห็นเรื่องการใช้ภาษาไทยที่บกพร่องเป็นเรื่องปกติ และนิยมสร้างคำใหม่เพื่อสื่อสารให้รวดเร็วขึ้นคนไทยรุ่นใหม่มักขาดความรู้ด้านพื้นฐานทางภาษาไทยและละเลยไม่ระมัดระวังการใช้ภาษาไทยจนกลายเป็นนิสัยและทำให้เกิดปัญหาวิกฤตภาษาไทย วัตถุประสงค์ของบทความเพื่อนำเสนอสาเหตุของปัญหาในการใช้ภาษาไทยของคนไทยรุ่นใหม่ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ และเสนอแนวคิดในการพัฒนาทักษะภาษาไทยในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสร้างความตระหนัก และปลูกฝังวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องและถูกกาลเทศะ ให้คนไทยรุ่นใหม่เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยอย่างมีคุณภาพ

คำสำคัญ: วัฒนธรรมทางภาษา ภาษาไทย อินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์ ภาษาไทยเน็ต

Abstract

At present, the Thai way of life begins to change to digital life with more technology. The number of new generation Thai people who use the internet in everyday life is increasing rapidly. It is popular to use social media and mobile phones to communicate widely in daily life. Using the language of conversation in a hurry at a limited time of modern Thai people is even more distorted from the Thai language just to help make typing easier, shorter and faster. Values in using a new Thai language called Thai Net are modern and cause a society that sees the mistakes of Thai language are normal and popular with new words to communicate more quickly. New generation Thai people lack knowledge of basic Thai language, and neglect to use Thai language carefully till it becomes a careless habit and causing crisis in Thai language. This article aims to present the causes of the problems of using Thai language of new generation Thai people who use social media and propose ideas for improving Thai language skills in class to be more effective, especially in creating awareness and cultivating the correct and timely Thai language culture for the new generation of Thai people to see the value of using Thai language with quality.

Keywords: language culture, Thai language, internet, social media, Thai net

1. บทนำ: ปรากฏการณ์ของสังคมออนไลน์

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญของมนุษยชาติ มีการเปลี่ยนแปลงไปตามมนุษย์และสภาพสังคม ภาษาเป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ ให้สืบทอดและเจริญงอกงามต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด ภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นตามความจำเป็นของสังคมเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ภาษานอกจากสะท้อนวิถีชีวิตของมนุษย์ในอดีตแล้วยังเป็นเครื่องบ่งชี้แสดงระดับวัฒนธรรมของผู้ใช้ ซึ่งนอกจากสื่อความหมายแล้ว ยังบอกความรู้สึก อารมณ์ ภูมิหลังและระดับการศึกษาของผู้ใช้ ดังสำนวนที่ว่า “สำเนียงส่อภาษา กิริยาส่อสกุล” พฤติกรรมของผู้ใช้ภาษาจึงเป็นเครื่องบ่งบอกถึงวัฒนธรรมของผู้ใช้นั้นว่าสูงต่ำเพียงใด อีกทั้งการเลือกใช้ระดับภาษาให้เหมาะสมยังเป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่าจิตใจและความประพฤติของคนเรานั้นสามารถควบคุมได้โดยภาษา (ประจักษ์ ประภาพิทยากร. 2539: 24) ภาษาจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนวัฒนธรรมของผู้ใช้ กล่าวเฉพาะภาษาไทยนับได้ว่าเป็นสมบัติอันล้ำค่าของชาติไทย เพราะชาติไทยมีภาษาพูดภาษาเขียนเป็นของตนเอง จึงเป็นสิ่งที่คนไทยทุกคนควรภาคภูมิใจในวัฒนธรรมด้านภาษา

อย่างไรก็ตามปัจจุบันประเทศไทยอยู่ในยุคสังคมออนไลน์ Thailand 4.0 ซึ่งเป็นยุคสังคมดิจิทัล ช่วง 5 ปีที่ผ่านมาวิถีชีวิตของคนไทยเริ่มเปลี่ยนไปสู่ชีวิตดิจิทัล (Digital Life) ด้วยเทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้น จำนวนคนไทยรุ่นใหม่ที่ใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันยิ่งเพิ่มสูงขึ้นอย่างก้าวกระโดด กล่าวคือ ในปี 2555 มีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตรวมทั้งสิ้น 23,056,712 คน ต่อมาในปี 2560 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มสูงขึ้นเป็น 45,189,944 คน คิดเป็นอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ 96.0 ในการแบ่งช่วงอายุของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตตามแนวสังคมวิทยาได้มีการจำแนกเป็น 4 Generation (Gen) ได้แก่ 1) Baby Boomers (เกิดพ.ศ. 2489-2507) 2) Gen X (เกิด พ.ศ. 2508-2523) 3) Gen Y (เกิด พ.ศ. 2524-2543) และ 4) Gen Z (เกิด พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป) พฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2561 เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยคนไทยใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยนานขึ้นเป็น 10 ชั่วโมง 5 นาทีต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 3 ชั่วโมง 41 นาทีต่อวัน โดย Gen Y ใช้งานอินเทอร์เน็ตสูงสุดที่สุดติดต่อกันเป็นปีที่ 4 ทั้งนี้กลุ่ม Gen Z และ Gen Y เป็นกลุ่มที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. 2562: 21-23) จากผลการวิจัยของพิชญาวี คณะพล (2559: 125) พบว่าสภาวะที่เปลี่ยนแปลงของสังคมไทยกำลังกลายเป็นสังคมผู้สูงวัย สัดส่วนประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป (Gen X) สูงขึ้นอย่างรวดเร็วและจะถึงร้อยละ 20 ในปี 2564 เพื่อหาเพื่อนคุยและใช้ติดต่อกับลูกหลานซึ่งอยู่ห่างไกล ทำให้ผู้สูงอายุจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการติดต่อสื่อสารโดยหันมาเปิดรับเครือข่ายสังคมออนไลน์มากขึ้น เป็นรูปแบบพฤติกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมผู้สูงอายุในปัจจุบัน

คนไทยรุ่นใหม่เลือกใช้ชีวิตด้วยการสื่อสารบนสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ที่รวดเร็วฉับไวทันใจเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก จนทำให้การสื่อสารทางตรงหรือการสนทนากันแบบปกติ จากการพูดสนทนาด้วยเสียง ด้วยการใช้ทักษะการพูด และการเขียนจดหมายด้วยลายมือเริ่มลดน้อย และแปรเปลี่ยนมาสู่การพิมพ์ตัวอักษรและข้อความลงบนหน้าจอ มีวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีเพิ่มทางเลือก (option) เข้ามาด้วยการติดต่อสื่อสารผ่านระบบ Voice call และ Video call การตอบกลับเพื่อปฏิสัมพันธ์ ปัจจัยสำคัญ คือ ความเร็วและความแรงของเครือข่าย Internet ที่สามารถทำให้สื่อสารได้ทั้งภาพและเสียงชัดเจนรวดเร็ว ทำให้มีการกร่อนคำ ตัดทอน ปรับแต่งตัวอักษร สรรสร้างคำใหม่เพื่อให้สามารถสื่อสารได้รวดเร็ว การแสดงอารมณ์ น้ำเสียงในภาษาอย่างคุ้นเคยสนุกปาก จนละเลยไม่เห็นความผิดพลาดบกพร่องทั้งเจตนาและไม่เจตนา อีกทั้งการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีสมาร์ทโฟน (Smartphone) ขยายวงกว้างอย่างรวดเร็ว จากการใช้ภาษาไทยที่ผิดเพี้ยนไปจากหลักภาษาไทยเล็กน้อย จึงบานปลายเป็นกระแสสังคมที่เห็นเรื่องคำที่ใช้ผิดพลาดเป็นเรื่องปกติธรรมดา และกลายเป็นนิสัยถาวรติดตัวของคนไทยในการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์

2. ภาษาไทยภายใต้อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์

เป็นที่ยอมรับทั่วไปว่าสื่อสังคมออนไลน์เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การใช้ภาษาไทยของคนไทยผิดเพี้ยน และลูกกลมกลายเป็นค่านิยมการใช้ภาษาไทยเน็ต (กานต์วี ชมเชย: 2558: 2) ของคนไทยสมัยใหม่ ดังที่ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์) (2557: ออนไลน์) ได้สำรวจความคิดเห็นในหัวข้อ “ภาษาไทยบนสังคมออนไลน์ของคนรุ่นใหม่” โดยเก็บข้อมูลกับประชาชนคนรุ่นใหม่ที่มีอายุ 15-35 ปี ที่พักอาศัยในพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 1,218 คน พบว่าประชาชนส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 55.7 ไม่ทราบว่าเป็นวันที่ 29 กรกฎาคม เป็นวันภาษาไทยแห่งชาติ ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.4 เห็นว่าการคุยไลน์และการคอมเมนต์ผ่านเฟซบุ๊ก เป็นแหล่งที่มักพบเห็นการใช้ภาษาไทยที่สะกดผิดออกเสียงผิดเพี้ยนไป หรือมีคำแปลก ๆ บ่อยที่สุด ร้อยละ 84.7 เห็นว่าการใช้ภาษาไทยบนโลกออนไลน์ในปัจจุบันเข้าขั้นวิกฤติและควรช่วยรณรงค์อย่างจริงจัง ส่วนผู้ที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาไทยในปัจจุบันมากที่สุด คือ ดารา นักร้อง ร้อยละ 36.0 รองลงมา ร้อยละ 33.3 คือ สื่อมวลชน นักข่าว และร้อยละ 19.2 คือ ครู อาจารย์ ส่วนร้อยละ 38.8 ให้เหตุผลที่มักนิยมใช้ภาษาไทยผิดเพี้ยนไปในสังคมออนไลน์ ว่าใช้ตาม ๆ กันจะได้เกาะกระแส รองลงมา ร้อยละ 32.4 ให้เหตุผลว่า สะกดง่าย สั้น และสื่อสารได้เร็ว และร้อยละ 26.9 ให้เหตุผลว่าเป็นคำที่ใช้แล้วรู้สึกขำและคลายเครียดได้ ร้อยละ 65.9 แสดงความรู้สึกที่เห็นการพูดหยาบคายของตัวละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรือการโพสต์ข้อความหยาบคายผ่านสังคมออนไลน์ รู้สึกว่ารับได้ แต่บางครั้งก็มากเกินไป และร้อยละ 55.0 เชื่อว่าการให้สื่อมวลชน นักร้อง นักแสดง หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมรณรงค์การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องจะสามารถสร้างจิตสำนึกให้เกิดความนิยมใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องได้ นอกจากนั้นการใช้ภาษาตามสมัยนิยมของวัยรุ่น เพียงเพราะดูเป็นคำที่น่ารักและยังช่วยให้พิมพ์ง่ายขึ้น โดยที่ไม่คำนึงถึงสิ่งที่จะตามมา นั่นคือการทำลายภาษาไทยทางอ้อมกลายเป็นสิ่งที่จะนำพาความวิบัติมาสู่วงการภาษาไทย

การพบเห็นภาษาที่ผิดเพี้ยนเป็นประจำในชีวิตประจำวัน ในที่สุดก็จะเกิดความคุ้นชิน เกิดการละเลยและลดความสำคัญ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในภาษาไทย เมื่อย้อนมาดูพฤติกรรมการใช้ภาษาของคนไทยรุ่นใหม่ที่ตกต่ำเข้าขั้นวิกฤติด้วยสาเหตุต่าง ๆ หนึ่งในนั้น คือการคุย (chat) ผ่านอินเทอร์เน็ต ดังที่พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี (2554: ออนไลน์) กล่าวว่า “ภาษาเป็นขุมคลังแห่งภูมิปัญญาของคนไทยทั้งชาติ เป็นเอกลักษณ์แห่งความรุ่งโรจน์ของอารยธรรมไทยที่โดดเด่นมาอย่างยาวนาน แต่ทุกวันนี้ดูเหมือนภาษาไทยกำลังจะถูกลิ้มจากคนรุ่นใหม่ ดัชชีชีวิตที่สำคัญ ประการหนึ่งก็คือ ผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาไทยของเด็ก เยาวชนและนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ล้วนตกต่ำลงมากอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน เป็นการตกต่ำลงอย่างต่อเนื่องจนน่าสังเกตเป็นพิเศษในรอบหลายปีที่ผ่านมา นอกจากนั้นแล้วการใช้ภาษาไทยที่ผิด ๆ ก็มักให้เห็นอยู่อย่างมากมาย ทั้งในสื่อมวลชน ในเพลง ในละครโทรทัศน์ และในการคุย (chat) ผ่านอินเทอร์เน็ต รวมทั้งในชีวิตประจำวันเราเองที่ไม่ค่อยจะให้ความสำคัญกับการเขียน การพูด การสื่อสารให้ถูกต้อง รวมทั้งไม่มีค่านิยมในการศึกษาหาความรู้ที่ถูกต้องด้วย”

จากรายงานการวิจัยของ (ชารีณา นอรอเอ และคณะ: 2558) พบว่า ลักษณะการใช้ภาษาบนสื่อสังคมออนไลน์ จำแนกได้ 12 ลักษณะ ได้แก่ 1) การแปรเสียง 2) การแปรเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ 3) การซ้ำสระ พยัญชนะ และตัวสะกด 4) การประดิษฐ์คำใหม่ 5) การตัดเสียง 6) การทำให้ความหมายเปลี่ยนไปจากเดิม 7) คำที่เกิดจากข้อจำกัดของแป้นพิมพ์ (ไม่ได้กดปุ่ม shift) 8) การเลี่ยงคำหยาบหรือเลี่ยงคำที่ห้ามใช้ในสื่อสังคมออนไลน์ 9) การใช้คำแสดงเสียง อารมณ์ และกิริยาอาการ 10) การใช้อักษรย่อ 11) การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 12) การสะกดตามคำพูดของเด็ก (Baby talk) ลักษณะภาษาส่วนใหญ่จะเป็นการใช้ในสถานการณ์ที่สื่อสารกันในแวดวงเพื่อน ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงทางภาษาไทยที่ผิดไปจากรูปเดิม โดยเกิดจากการสร้างสรรค์ทางภาษาทำให้เกิดลักษณะภาษาที่หลากหลาย เรียกว่า ภาษาแชต หรือภาษาไทยเน็ต

ภาษาไทยเน็ตเป็นภาษาบนสื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้ในกลุ่มคนรุ่นใหม่ (new generation) ซึ่งประกอบไปด้วยประชากรเด็ก วัยรุ่น และวัยทำงานตอนต้นอายุไม่เกิน 35 ปี (Gen Y และ Gen Z) และกำลังจะรวมไปถึงคนอายุ 60 ขึ้นไป (Gen X) ซึ่งเป็นผู้สนใจการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ชีวิตผูกติดกับโลกออนไลน์ อันทำให้เกิดความหลากหลายของภาษา

สอดคล้องกับ จรัลวิไล จรุงุโรจน์ (2557: 13) ที่มีความเห็นว่า ความหลากหลายทางลักษณะภาษาที่ปรากฏ เกิดจากกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่นิยมใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วผ่านแป้นพิมพ์บนโทรศัพท์เคลื่อนที่และแท็บเล็ต และประชากรที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นตัวแปรสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางภาษาและทำให้เกิดภาษาไทยเน็ต แสดงให้เห็นว่าการสื่อสารในรูปแบบของภาษาไทยเน็ตของสังคมไทยในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับในระดับหนึ่ง

อิทธิพลของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีต่อการใช้ภาษาไทยเน็ตดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์รวี ชมเชย (2556) และการศึกษาของนิตยา กาญจนวรรณ (2554) (อ้างถึงใน ชาริณา นอรอเอ และคณะ. 2558: 950) ที่เห็นว่ากลุ่มประชากรที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ภาษามีการเปลี่ยนแปลงเป็นรูปแบบใหม่ ทั้งจากความตั้งใจของผู้ใช้ภาษาสืบเนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร ภาษาไทยเน็ตที่ใช้ในปัจจุบัน จึงยังคงลักษณะของความสั้นและกระชับ รวมถึงการสะกดที่ช่วยให้พิมพ์ได้เร็วขึ้น นำสังเกตว่าแม้กระทั่งการโต้ตอบในกระดานสนทนาที่ไม่ได้ต้องการการโต้ตอบแบบฉบับพล้นทันทีก็ใช้ภาษาไทยเน็ต การสนทนาผ่านห้องสนทนา (chatrooms) และการสื่อสารผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยการส่ง SMS, Line, Facebook และจากการสังเกตการใช้ภาษาในกระดานแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ แม้จะมีการสะกดผิดอย่างไม่ตั้งใจ แต่ถ้าผู้ใช้ภาษาต่างก็เข้าใจในสารที่ส่งมา ก็จะไม่มีการแก้ไขการสะกดผิดแต่อย่างใด แต่หากผู้ส่งสารเห็นว่าอาจส่งผลให้ผู้รับสารไม่เข้าใจความหมาย ก็จะพิมพ์ซ้ำอีกครั้งเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง โดยใช้เครื่องหมายดอกจัน (*) ตามด้วยคำที่ถูกต้อง

กล่าวโดยสรุปสื่อสังคมออนไลน์เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ภาษาไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่ผิดไปจากเดิม และเกิดค่านิยมการใช้ภาษาไทยเน็ตในกลุ่มคนไทยรุ่นใหม่ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์

3. ปัญหาของการใช้ภาษาไทยในสื่อมวลชน

ปัญหาการใช้ภาษาไทยเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานาน และเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ในแต่ละยุคสมัย แต่ในยุคปัจจุบันนี้ปัญหาภาษาไทยวิกฤตรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ จนมีผู้วิพากษ์วิจารณ์ว่าถึงขั้นภาษาวิบัติ ปัจจัยหนุนนำที่สำคัญนั้นก็คือความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำไปอย่างรวดเร็ว สื่อมวลชนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการใช้ภาษาไทยแบบผิด ๆ ของประชาชนเพราะสื่อมวลชนเป็นผู้ที่ให้ข้อมูล ข่าวสารกับประชาชนทุกวัน หากสื่อมวลชนนำภาษาที่ประหลาด หรือภาษาที่ไม่ถูกต้องเอามาเผยแพร่บ่อย ๆ คนจะคิดว่าสิ่งที่สื่อมวลชนมาเผยแพร่นั้นถูกต้อง เป็นสิ่งที่ดี เป็นการทำลายภาษาไทย โดยเฉพาะการใช้ภาษาในโฆษณา ข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ต่าง ๆ เป็นต้น ผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในการใช้ภาษาไทยแบบผิด ๆ บังเกิดผลการเรียนแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ได้ชี้ให้เห็นว่า เมื่อกลุ่มเด็กและเยาวชนเห็นพฤติกรรมบางอย่างภายใต้เงื่อนไขใด ๆ เขาจะรับและเลียนแบบพฤติกรรมที่เห็น ดังนั้นสื่อมวลชนจึงเปรียบเสมือนต้นแบบ (model) เมื่อเด็กและเยาวชนได้มีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อใหม่และสื่อสังคมมาก ก็ย่อมที่จะมีการเลียนแบบพฤติกรรมซึ่งอาจเป็นในเชิงลบได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากเป็นสิ่งที่มีความเหมือนจริงที่นำไปสู่การลอกเลียนแบบ (Bandura. 1971 และ 1994 อ้างถึงใน บุษงา ชัยสุวรรณ และพรพรรณ ประจักษ์เนตร. 2558 : 33)

การนิยมใช้ภาษาไทยเน็ตที่มีวิวัฒนาการทางภาษาเฉพาะกลุ่มซึ่งเป็นภาษาที่เกือบจะไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของภาษา ไม่ว่าจะเป็นการรับส่งข้อความสั้น (SMS) การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) การสนทนาออนไลน์ (MSN) หรือแม้แต่การใช้โปรแกรมสนทนาในโทรศัพท์เคลื่อนที่ ได้แก่ ไลน์ (Line) หรือ วอตส์แอป (WhatsApp) เป็นปัจจัยส่งผลให้เกิดภาษาสนทนา จากค่านิยมของคนไทย โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการติดต่อที่รวดเร็วในการสื่อสาร เมื่อพบความยากลำบากในการพิมพ์ตัวอักษรก็จึงใจทำให้ทำคำเหล่านั้นสั้นลง หรือการสะกดผิดรวมทั้งการอุปติศัพทใหม่ที่แปลกไปจากเดิม จนทำให้แทบไม่เหลือเค้าโครงเดิมของภาษาไทย เช่น จิง ๆ (จริง ๆ) ป่องตง (บอกตรง ๆ) สุด ๆ (สุด ๆ) ไรเหรอ, ไรหฺร, ไรเลล, ไรหฺร, อาไยหฺยอ (อะไรหรือ) การเปลี่ยนแปลงของภาษานี้ ถือเป็นวิกฤตของภาษาไทยที่อาจส่งผลให้เกิดปัญหาในการใช้ภาษาไทย

การใช้ภาษาสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตหรือการส่งข้อความ มีการตัดทอนคำ สะกดคำผิด ใช้ภาษาผิดจากความหมายเดิม รวมถึงการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตค้นคว้าข้อมูลปราศจากการตรวจสอบ ทำให้ภาษาเขียนบกพร่อง เช่น คำศัพท์ การสะกดคำ การเขียนผิดไวยากรณ์ เมื่อเด็กวัยรุ่นใช้เป็นประจำทุกวัน ก็ติดเป็นนิสัย นำมาใช้เขียนในการบ้านหรือทำรายงาน นอกจากนี้การใช้คำหยาบ มึง กู อีนั้น อีนี่ อีซ้อ (อีจ้อ) ฯลฯ ก็ยังไม่ใช่ว่าเรื่องที่ตั้งคดียอมรับกันโดยทั่วไป ถ้าจะพิมพ์ข้อความลงตามสื่อสาธารณะต่าง ๆ ผู้ใช้ภาษาก็ต้องตัดสินใจให้ดีทุกครั้งก่อนจะกดโพสต์ เพราะพันธกิจอย่างหนึ่งของภาษา คือเป็นเครื่องแสดงตัวตน บางคนอาจจะคิดว่าการใช้คำที่ดูมั่งมีหรือดูดีเป็นการแสดงธรรมชาติ หรือเพื่อแสดงความเป็นตัวตน แม้ว่าจริง ๆ แล้วจิตใจอาจจะไม่ใช่คนก้าวร้าวก็ตาม แต่อาจจะลืมนึกว่ายังมีคนหลายคนมองว่าการใช้ภาษาเช่นนี้เป็นเรื่องไม่สมควร และอาจจะตัดสินใจไปแล้วก็ถือว่าเป็นคนหยาบคายก้าวร้าว (สุนีย์ สันธูเดชะ. 2557: ออนไลน์) เพราะภาษาเป็นสิ่งสะท้อนระดับวัฒนธรรมของผู้สื่อสาร แม้สารจะถูกตัดชัดเจนแต่หากขาดความสุภาพ และความเหมาะสมต่อสถานการณ์ บุคคล หรือเวลาแล้ว การสื่อสารนั้นก็สัมฤทธิ์ผลได้ยาก

อมรรัตน์ วงศ์โสภณและคณะ (2556: 5-9) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้และผลกระทบจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ประเภทเฟซบุ๊กต่อการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พบว่า การพูดคุยสนทนาผ่านเฟซบุ๊กทำให้พูดคุยง่าย กล่าวพิมพ์ข้อความต่าง ๆ ลงไปมากกว่าการคุยต่อหน้า การใช้งานเฟซบุ๊กง่ายต่อการติดสินนินทา ทำให้ร้ายป้ายสีและต่อกัน การใช้ภาษาสำหรับพูดคุยสนทนากับเพื่อน ๆ จะใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องเป็นคำสแลงในยุคสมัยใหม่เนื่องจากสะดวกและเข้าใจง่ายในกลุ่มเพื่อนและสังคมเดียวกัน โดยคำส่วนใหญ่จะเป็นคำที่ไม่เป็นทางการและสร้างขึ้นใหม่ เปลี่ยนคำและเปลี่ยนความหมาย เพิ่มน้ำเสียงเหมือนการพูดคุยกันต่อหน้าทำให้ผู้สนทนารู้สึกถึงอารมณ์ในการพูดคุย

ผลกระทบของการใช้สื่อสังคมออนไลน์ทำให้คนรุ่นใหม่ใช้ภาษาเฉพาะในกลุ่มของตนและ หลงลืมภาษาไทยและวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย ตัวชี้วัดที่สำคัญ ก็คือผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้ภาษาไทยของเด็ก เยาวชน และนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ล้วนตกต่ำอย่างต่อเนื่อง ทักษะที่เป็นปัญหาของนักศึกษาไทยได้แก่ทักษะการเขียนสื่อสาร ซึ่งเป็นทักษะขั้นสูงและซับซ้อนที่เกิดจากการบูรณาการทักษะการฟัง การอ่าน และการพูดไว้ด้วยกัน ดังที่ ฐานะมนตร์ กลิ่นจันทร์แดง (2555: 123) กล่าวว่า "ขณะนี้การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยกำลังเกิดภาวะวิกฤตและคาดว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ ก็ประสบปัญหาเดียวกัน ยกตัวอย่างในจุฬาฯ การเขียนข้อสอบตอบครูอาจารย์ไม่รู้เรื่อง นิสิตไม่สามารถเรียบเรียงความคิดแล้วเขียนเป็นเรื่องราวได้ อีกทั้งการใช้ภาษาก็ผิดเพี้ยนมากจนทำให้อาจารย์ผู้ตรวจข้อสอบต้องเสียเวลาในการอ่านเพื่อวิเคราะห์ให้คะแนน เพราะนิสิตเขียนภาษาไทยไม่ดี" สอดคล้องกับผลการวิจัยของทัศนีย์ ทานตวนิช (2558: 12) ที่วิจัยเรื่อง "ข้อผิดพลาดในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทยมหาวิทยาลัยบูรพา" ผลวิจัยบ่งชี้ชัดแจ้งว่า นิสิตสาขาวิชาภาษาไทยเขียนโดยขาดความรอบคอบ ขาดความถี่ถ้วน ขาดความใส่ใจเท่าที่ควร ใช้วิธีทับศัพท์ผิด เช่น สแลง เขียนเป็น แสลง สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรรัตน์ อักษรกาญจน์ (2559: 78) ที่ศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พบว่ามีการใช้ภาษาพูดในงานเขียน เพราะขาดความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในการใช้ภาษาทั้งระดับคำและประโยค อิทธิพลของภาษาอื่น มีการเขียนน้อย และขาดความรอบคอบ

ปัญหาการใช้ภาษาไทยทางสื่อสังคมออนไลน์เกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและลูกกลามทำให้ภาษาไทยอยู่ในขั้นวิกฤต สื่อมวลชนนำการสื่อสารโดยใช้ภาษาไทยเน็ตที่นิยมเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นมาเผยแพร่ในสาธารณะ เกิดพฤติกรรมการลอกเลียนแบบการใช้ภาษาไทยแบบผิด ๆ และค่านิยมการใช้ภาษาแนวใหม่จนเป็นนิสัย ส่งผลกระทบให้ทักษะการเขียนของคนรุ่นใหม่บกพร่อง เพราะขาดความรู้ความเข้าใจพื้นฐาน ผิดทักษะการเขียนน้อย มักใช้คำหยาบคาย โดยเฉพาะนักศึกษาทำข้อสอบข้อเขียนไม่ได้ สะกดคำไม่ถูกต้อง ใช้ภาษาพูดในงานเขียน ใช้คำทับศัพท์ผิด ฯลฯ เพราะความละเลยไม่ใส่ใจ หลงลืมภาษาและขาดวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย

การใช้ภาษาไทยของคนรุ่นใหม่ (Gen Y และ Gen Z) มักจะไม่มีมาระมัดระวัง เนื่องจากไม่มีพื้นฐานความรู้และไม่รู้คุณค่าภาษาไทย ดังเช่น วีระพล ที่น้ำคำ (ออนไลน์: 2559) กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาการใช้ภาษาไทยก่อตัวขึ้นในเฟซบุ๊กเป็นการสื่อสารผ่านการส่งข้อความ ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการพิมพ์นั้นจึงอาจเกิดได้ในหลายกรณีด้วยกัน เช่น 1) ลืม

เปลี่ยนภาษา คือจากที่จะพิมพ์ว่า “5555” ก็กลายเป็น “ถถถถ” ซึ่งนี่เองที่ทำให้เกิดคำศัพท์ใหม่ขึ้นด้วยการเติมต้นทมาตเข้าไปก็จะได้เป็น “ถถถถถ” 2) ปุ่มอักษรใกล้กัน คือ ความผิดพลาดอันเกิดจากการพิมพ์ผิดนั่นเอง แต่ตัวผู้ส่งข้อความเลือกที่จะไม่แก้ไขคำผิดนั้น เมื่อผิดบ่อยเข้าจึงเกิดความเคยชินและใช้คำเหล่านั้นต่อ ๆ ไป เช่น คำว่า “เลย” เขียนเป็น “เบย” หรือ “เยย” เพราะ ตัวอักษร ล บ ย บนแป้นพิมพ์เรียงติดกัน 3) ลืมหรือขี้เกียจกดปุ่ม Shift กล่าวว่าปัจจุบันหากสังเกตดี ๆ จะพบว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาไปเสียแล้ว เช่นคำว่า “เป็น” กลายเป็น “ป็น” คำว่า “ก็” กลายเป็น “กั” 4) พิมพ์เสียงคำหยาบคายที่ เช่น คำว่า “กู” กลายเป็น “กุ” คำว่า “มึง” กลายเป็น “เมิง” หรือ “มุง” 5) การลดหรือเปลี่ยนบางส่วนของคำที่อยู่ยากแก่การพิมพ์ เช่น คำว่า “ศาสตร์” กลายเป็น “สาด” 6) การใช้ศัพท์สแลง ศัพท์เฉพาะกลุ่ม โดยบางคำอาจใช้คำเดิมแต่กำหนดความหมายใหม่ เช่น นก หัว เผือก ลำไย สตรอ โดยจุดประสงค์ต้องการใช้ล้อเลียนกัน

ปัจจุบันการใช้ภาษาไทยในสื่อสังคมออนไลน์มีความหลากหลาย แตกต่างกันเป็นจำนวนมาก จึงเป็นเรื่องที่นักวิชาการ และผู้ใหญ่ในบ้านเมืองสมควรให้ความสำคัญและพินิจพิเคราะห์ เพื่อให้สามารถจัดการกับการใช้ภาษาของบุคคลในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับวัฒนธรรมอันดีงามของไทย

4. แนวคิดการพัฒนาการใช้ภาษาไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0

จากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้เขียนมีความเห็นว่าเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการสื่อสาร สังคมไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่เป็นสังคมออนไลน์ เป็นช่องทางสื่อสารผ่านสื่อใหม่ ๆ ที่เป็นที่ยอมรับและขยายวงกว้างในสังคมไทย จนเกิดการใช้ภาษาไทยใหม่ที่ผิดเพี้ยน กลายเป็นวัฒนธรรมส่วนหนึ่งของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน จากปัญหาที่ถกเถียงว่าภาษาวัยรุ่น ภาษาแชต ภาษาไทยใหม่หรือภาษาไทยเน็ตทำให้ภาษาไทยถึงขั้นวิบัติ อันหมายถึงภาษาไทยถูกทำลายจนไม่สามารถนำภาษาไทยมาใช้สื่อสารได้อีก ผู้เขียนเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ เนื่องจากภาษาอยู่ที่อิทธิพลของสังคมและเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะของสังคม เมื่อโลกเปลี่ยนแปลงผลกระทบการเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่อภาษา ทำให้เกิดการปรับตัวและความต้องการที่จะใช้ภาษาในหน้าที่หลากหลายและในแนวใหม่มากขึ้น ในมุมมองด้านวัฒนธรรม เมื่อวัฒนธรรมเปลี่ยนภาษาก็เปลี่ยนไปตามยุคสมัย เพราะภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม วัฒนธรรมต้องพึ่งพาภาษาเป็นเครื่องมือถ่ายทอดทั้งวัฒนธรรมและภาษาจึงต้องสัมพันธ์กันและมีอิทธิพลต่อกัน การเปลี่ยนแปลงของรูปแบบภาษา การกร่อนคำ ตัดคำ ปรับแต่ง สร้างคำใหม่เพื่อสื่อสารได้รวดเร็ว แสดงอารมณ์น้ำเสียง และเพื่อความสนุกสนาน เป็นภาษาเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์แม้จะขยายวงกว้างไปยังกลุ่มเด็ก วัยรุ่น กลุ่มคนทำงาน และกลุ่มผู้สูงวัยบ้างแล้ว แต่ก็ยังเป็นเพียงการเกะกระแส จึงไม่ใช่ปัญหา เพราะนักภาษาศาสตร์ถือว่าภาษาไทยเน็ตเป็นลักษณะของวิภาษ (language variety) หรือความหลากหลายของภาษาในภาษาเดียว แต่ปัญหาใหญ่ที่ทำลายภาษาไทยอยู่ที่การใช้ภาษาไทยของคนรุ่นใหม่ (Gen Y และ Gen Z) ซึ่งละเลย ไม่ใส่ใจวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย เนื่องจากอาจไม่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาและไม่รู้คุณค่าภาษาไทยนั่นเอง

อย่างไรก็ตามเมื่อภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย การใช้ภาษาจึงต้องใช้ให้ถูกเพื่อแสดงถึงความเป็นผู้มีวัฒนธรรมซึ่งมีลักษณะ ดังนี้ 1) ใช้คำให้ถูกต้องตามแบบแผนของภาษาไทย 2) ใช้คำสุภาพ หลีกเลี่ยงคำหยาบคาย หรือหยาบโลน 3) ใช้คำพูดที่สื่อความหมายแจ่มแจ้ง ไม่กำกวม 4) ใช้ภาษาที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจดีระหว่างกัน ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในหมู่คณะ 5) ใช้ภาษาที่เป็นสิริมงคลในพิธีการต่าง ๆ 6) ใช้ภาษาที่ไพเราะ ชวนให้เพลิดเพลินเจริญใจ 7) ใช้ภาษาที่เป็นคติเตือนใจ 8) ใช้ภาษาให้ถูกกาลเทศะและเหมาะสมกับฐานะของบุคคล และ 9) ไม่นำภาษาต่างประเทศมาปะปนในภาษาพูดและภาษาเขียนโดยไม่จำเป็น

จุดมุ่งหมายของการใช้ภาษาตามแนววัฒนธรรมเพื่อสื่อสารจึงควรไปในทางสร้างสรรค์ มีการรับวัฒนธรรมต่างชาติและความเจริญทางเทคโนโลยีที่เข้ามาอย่างระมัดระวัง เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน สื่อสังคมออนไลน์นับเป็นสื่ออันสำคัญที่ทำให้ได้รับข่าวสารเรื่องราวต่าง ๆ เกิดการเรียนรู้ หากยอมรับและปรับเปลี่ยนภาษาไทยมากขึ้น โดยมุ่งแต่ความทันสมัย ไม่คำนึงถึงรากฐานวัฒนธรรมภาษาไทยเดิม การสื่อสารย่อมขาดประสิทธิภาพเพราะเข้าใจกันแค่คนกลุ่มเดียว การใช้ถ้อยคำ

หยาดคาย ไม่สุภาพ หรือรุนแรงเกินกว่าเหตุในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์นั้น มีให้พบเห็นกันอย่างมากมาย เนื่องด้วยเป็นพื้นที่เสรีในการแสดงตัวตนและการแสดงออกทางความคิดที่ไม่มีขีดจำกัด จึงนำไปเป็นห้วงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นว่า ความคุ้นชินในความก้าวร้าว รุนแรง หยาดคายทั้งหลาย จะฝังรากเข้าไปในสำนึกความคิดของคนรุ่นใหม่ได้โดยไม่รู้ตัว

พฤติกรรมของผู้ใช้ภาษาเป็นเครื่องบ่งบอกถึงวัฒนธรรมของคนผู้นั้น จึงควรมีการรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้คนรุ่นใหม่ตระหนักว่าการเรียนรู้ของใหม่เป็นสิ่งดี แต่ต้องไม่หลงลืมละทิ้งรากเหง้าของเดิมของบรรพบุรุษ คือวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย และเปลี่ยนวิถีคิดของคนรุ่นใหม่ให้รับผิดชอบต่อสังคมแก้ไขสิ่งผิดที่พบเห็นเพื่อให้พื้นที่สังคมออนไลน์เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารประสบการณ์ทางสร้างสรรค์ร่วมกันอย่างมีคุณค่าและมีมูลค่าในที่สุด

แนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาระยะสั้น

1. ควรเริ่มต้นที่สถาบันครอบครัวพ่อแม่ควรมีบทบาทสำคัญในการสอดส่อง ดูแล และให้คำแนะนำในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณเพื่อไม่ให้บุตรหลานรู้เท่าทันภัยที่อาจแฝงมากับสื่ออินเทอร์เน็ต และขณะเดียวกันก็สามารถพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้และวัฒนธรรมการใช้ภาษาของเด็กและเยาวชน

2. ควรมีการประชาสัมพันธ์จัดอบรมและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนเกี่ยวกับการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนซึ่งเป็นผู้ใช้มีบทบาทเป็นผู้ส่งสารและผู้รับสาร ได้ใช้วิจารณญาณและมารยาทในการสื่อสารผ่านช่องทางดังกล่าว

3. ควรสร้างความตระหนักและเป็นแบบอย่างใช้ภาษาไทยให้ได้อย่างถูกต้องถูกกาลเทศะ และเหมาะสมกับฐานะของบุคคล ไม่ผิด ไม่เพี้ยน ไม่ต้องเร่งรีบในการเขียนหรือพิมพ์จนเกินไป ซ้ำนิดหน่อย แต่ก็จะสามารถสื่อสารผ่านสื่อสังคมได้อย่างถูกต้องและถูกความหมาย ไม่เข้าใจผิด และเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับผู้อื่นในการสื่อสารด้วย

แนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาระยะยาว

1. หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนควรร่วมกันการรณรงค์การใช้ภาษาไทยในสื่อสังคมออนไลน์ให้ถูกต้อง มีการกระตุ้นและปลูกจิตสำนึกสามารถกระทำได้ด้วยการเล่นประโยชน์ของการเขียนภาษาไทยที่ถูกต้องและเห็นว่าการเขียนภาษาไทยที่ถูกต้อง เรื่องเช่นนี้มีใช้สิ่งที่ยากเกินความพยายาม ถ้าหากสถาบันการศึกษาทั้งหลาย รวมทั้งสถาบันภาษาและวรรณกรรมแห่งชาติที่กระทรวงวัฒนธรรมมีแผนจะจัดตั้ง และหน่วยงานทุกภาคส่วน พร้อมใจกันวางแผน ปฏิบัติการรณรงค์ให้ความช่วยเหลือ และร่วมกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยอย่างทันที่

2. ราชบัณฑิตยสภาควรจัดทำพจนานุกรมทุกประเภท และแหล่งสืบค้นออนไลน์ รวมทั้งวางหลักการใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานเพื่อให้ประชาชนทั่วไปถือปฏิบัติ และสามารถสืบค้นแหล่งอ้างอิงได้สะดวก

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) ระหว่างครู ผู้ปกครอง นักเรียน สื่อมวลชน และผู้นำองค์กรต่าง ๆ เพื่อหาแนวทางในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตและการใช้ภาษาไทยที่เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพ

5. บทส่งท้าย

คนไทยในยุคดิจิทัลนี้ต้องยอมรับและปรับตัวให้ได้ เมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลง ลักษณะภาษาก็อาจถูกเปลี่ยนไปตามสภาพสังคม และเกิดคำศัพท์ใหม่อยู่ตลอดเวลา เมื่อเวลาผ่านไปคำศัพท์เหล่านี้ก็อาจถูกลืมหรืออาจยังคงใช้ โดยผู้ใช้ภาษาสามารถปรับวิธีการสื่อสารให้เข้ากับยุคสมัยได้ต่อไปอีก จึงเป็นการสร้างสรรค์ทางภาษาซึ่งอาจส่งผลให้เกิดปัญหาด้านวัฒนธรรมการใช้ภาษาได้ เนื่องจากคนไทยยุคใหม่ละเลยไม่ใส่ใจระมัดระวังการใช้ภาษาไทย อีกทั้งไม่มีพื้นฐานความรู้และไม่รู้คุณค่าภาษาไทย ความรวดเร็วเร่งรีบในการสื่อสารในสื่อสังคมออนไลน์ ส่งผลให้กลุ่มคนรุ่นใหม่ใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง ขาดทักษะด้านการสื่อสารโดยเฉพาะการเขียน นอกจากนั้นภาษายังเป็นเครื่องแสดงตัวตน พฤติกรรมการใช้ภาษาไม่สุภาพ

หยาบคายก้าวร้าวในสังคมออนไลน์แสดงถึงการไม่มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา พฤติกรรมของผู้ใช้ภาษาจึงเป็นเครื่องบ่งบอกถึงวัฒนธรรมของผู้คนว่ามีระดับสูงต่ำเพียงใด ทุกภาคส่วนโดยเฉพาะสื่อมวลชน ครอบครัวยุคใหม่ และสถานศึกษา จึงควรร่วมมือกันรณรงค์ให้คนไทยรุ่นใหม่ตระหนักถึงความสำคัญของรากเหง้า การมีวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยให้เป็นนิสัยและนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ไม่ละเลยปล่อยวางแต่เร่งรีบหาทางแก้ไข เพื่อยับยั้งปัญหาวิกฤตภาษาไทย

เมื่อย้อนกลับมาดูในสถาบันการศึกษา ปัญหาต่าง ๆ ในการใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่เกิดจากการขาดการฝึกฝนอย่างจริงจังในการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน ทั้งในชั้นเรียนตั้งแต่ระดับประถมจนถึงมหาวิทยาลัย ผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาไทย ควรมีการฝึกทักษะการสื่อสารสัมพันธ์ทั้ง 4 ทักษะ เริ่มตั้งแต่การอ่าน จำเป็นต้องฝึกอ่านให้มาก โดยให้อ่านเรื่องยาวและยากขึ้นตามลำดับวุฒิภาวะเพื่อให้ได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษาดี ๆ เห็นการเรียบเรียงประโยคที่ถูกแบบแผนถูกกาลเทศะ การเรียนรู้คำศัพท์ที่เป็นวัฒนธรรมระดับสูง การฝึกอ่านออกเสียงทำให้รู้ว่าจะอ่านผิดหรือถูก เช่นเดียวกับทักษะการฟังการพูด การฟังสิ่งที่ดี และการเห็นแบบอย่างการใช้ภาษา การลำดับความคิดของนักพูดที่ดี ตลอดจนการฝึกออกเสียงวรรณยุกต์ เสียง ร, ล เสียงคำควบกล้ำ ย่อมทำให้การเขียนสะกดคำถูกต้อง การฝึกทักษะการเขียนจากการเห็นตัวอย่างการเขียนที่ดี แล้วมีการฝึกเขียนซ้ำบ่อย ๆ ด้วยภาษาและความคิดของตนเองจะทำให้เกิดความชำนาญ โดยจะต้องหาความรู้เรื่องการเขียนคำศัพท์ที่ถูกต้องจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานทั้งฉบับเป็นเล่มและฉบับออนไลน์จนเป็นนิสัย อย่างไรก็ตามผู้สอนควรเอาใจใส่ตรวจแบบฝึกทุกครั้งและประเมินผลงานของผู้เรียนอย่างถูกต้องและแม่นยำ การขาดความรู้ขาดความแม่นยำด้านการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารของผู้สอนเป็นปัญหาสำคัญ แต่การละเลยและปิดความรับผิดชอบโดยอ้างว่าการแก้วิกฤตภาษาไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0 เป็นหน้าที่ของผู้สอนภาษานั้นเป็นปัญหาที่สำคัญกว่า เพราะการใช้ภาษาไทยเป็นเรื่องที่ผู้สอนทั้งวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชั้นเรียน ต้องเป็นแบบอย่างแก่ลูกศิษย์และร่วมรณรงค์วัฒนธรรมการใช้ภาษาร่วมกัน เพื่อหลีกเลี่ยงความหายนะของภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญที่สุดของชาติ

6. บรรณานุกรม

- กานต์วี ชมเชย. (2556). ภาษาไทยเน็ต: ภาษาเฉพาะกลุ่มของคนไทยรุ่นใหม่ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2558). ภาษาไทยเน็ต: ภาษาสนทนาในสมาร์ทโฟนเฉพาะกลุ่มของคนไทยรุ่นใหม่ในการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนิษฐา จิตแสง. (2556, พฤษภาคม-สิงหาคม). “พฤติกรรมและรูปแบบการใช้บริการบนสื่ออินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น”. *มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์*. 30 (2). สืบค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2562.
- จรัลวิไล จรุงญโรจน์, ม.ล. (2557). ภาษาในบริบทสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฐานะมนตรี กลิ่นจันทร์แดง. (2555). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทัศนีย์ ทานตวนิช. (2558). “ข้อผิดพลาดในการเขียนเชิงวิชาการของนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย”. *วิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 23 (43), 1-29. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุหงา ชัยสุวรรณ; และ พรพรรณ ประจักษ์เนตร. (2558, 1 มกราคม – เมษายน). “พฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของวัยรุ่นอายุระหว่าง 10-19 ปี”. *การสื่อสารและการจัดการ*. 1 (1).
- ประจักษ์ ประภาพิทยากร และคณะ. (2539). *ภาษากับวัฒนธรรม ท051*. พิมพ์ครั้งที่ 9. นนทบุรี: ไทยร่มเกล้า.
- พระมหาภูมิจัย วชิรเมธี. (2554). ภาษาไทย “วิจิตรภาษา”คุณค่าที่กำลังถูกกลืน.

พิชญาวี คณะผล. (2559). พฤติกรรมการใช้และผลการใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ของผู้สูงอายุในจังหวัดนนทบุรี. มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

เพ็ญพนอ พ่วงแพ. (2559, พฤษภาคม – สิงหาคม). “การศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) ของนักศึกษาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร”. *Veridian E-Journal, Silpakorn University มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*. Vol 9 No 2 (2016):

วีระพล ที่น้ำคำ. (2559). ปัญหาการใช้ภาษาไทยในเฟซบุ๊ก.

ศุภวิทย์วิชัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์). “ภาษาไทยบนสังคมออนไลน์ของคนรุ่นใหม่”

สุนีย์ สิ้นธุเดชะ. (2557). คำไทยในโซเชียล ทยาบคายภาษาดอกไม้ แบบไหนเหมาะ?

สุรรัตน์ อักษรกาญจน์. (2559). การศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2558. *ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร*. 18 2): 78.